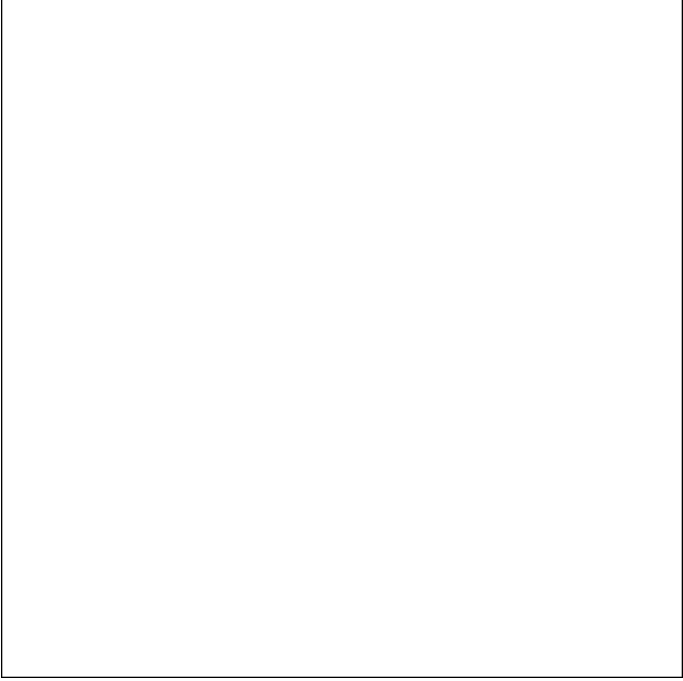

Szünió a nagymamánál

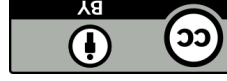
- Violet Otieno
- Catherine Groenewald
- Boglárka Vermeki
- || 4
- Magyar

Global Storybooks
globalstorybooks.net

Szünió a nagymamánál

- Violet Otieno
- Catherine Groenewald
- Boglárka Vermeki

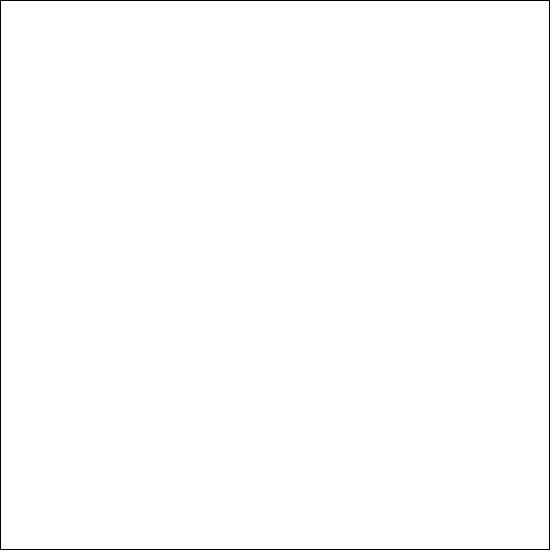

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

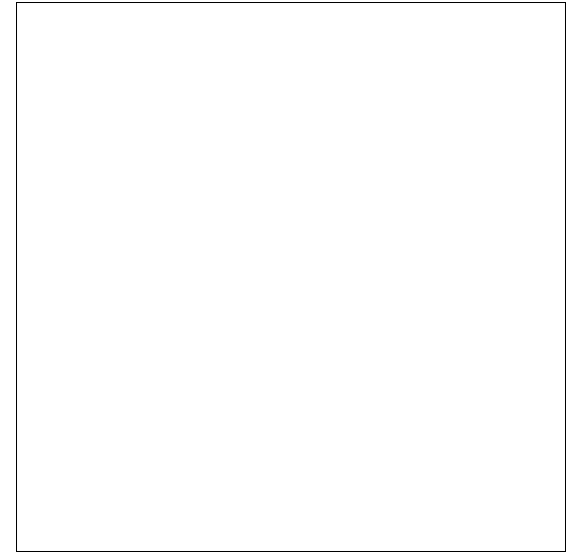
Odongo és Apiyo a városban éltek az apukájukkal. Alig várták már, hogy szünet legyen. Nem csak azért, mert akkor az iskola zárva volt, hanem azért is, mert meglátogathatták a nagymamájukat. A nagymama egy halászfaluban élt, nem messze egy hatalmas tótól.

Odongo és Apiyo nagyon izgatottak voltak,
amikor eljött az idő, hogy újra
meglátogassák a nagymamájukat. Az
utazás előtti este bepakolták a táskájukat
és felkészültek a hosszú útra. Aznap este
nem tudtak aludni, egész éjjel a szünidőről
beszélgettek.

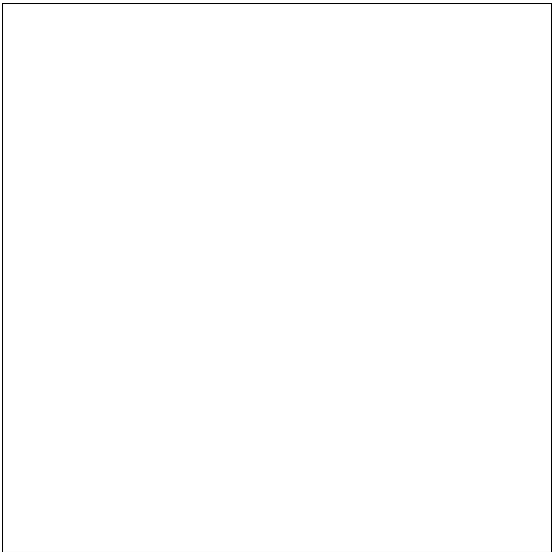

Másnap korán reggel, apukájuk autójával indultak a faluba. Útközben elhaladtak hegyek, vadállatok és teaültetvények mellett. Számolták az autókat és énekeltek.

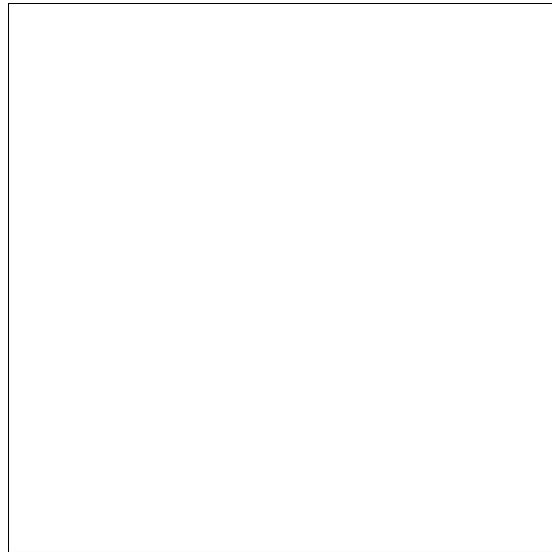

Amikor Odongo és Apiyo visszamentek az iskolába, elmesélték barátaiknak, hogy milyen az élet falun. Néhányan úgy érezték, hogy a városi élet jó, mások úgy gondolták, hogy a falusi jobb. Abban viszont mindenki egyetértett, hogy Odongónak és Apiyónak csodálatos nagymamája van.

Egy idő után a gyerekek elfáradtak és elaludtak.

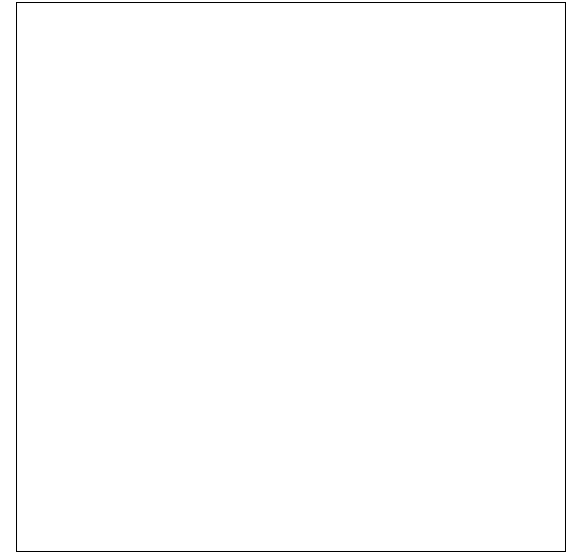

Odongo és Apiyo szorosán megölték és elköszöntek tőle.

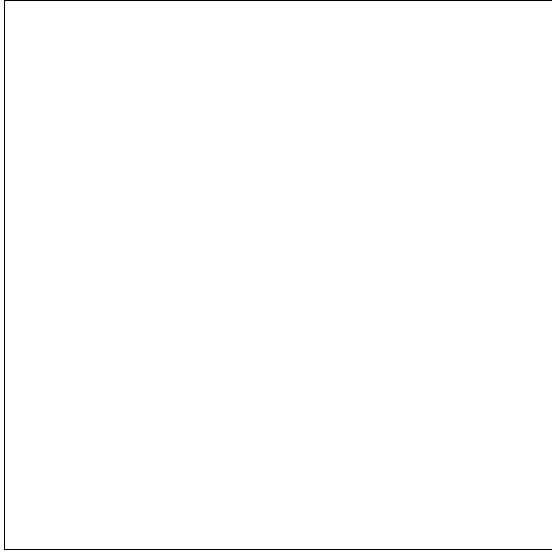

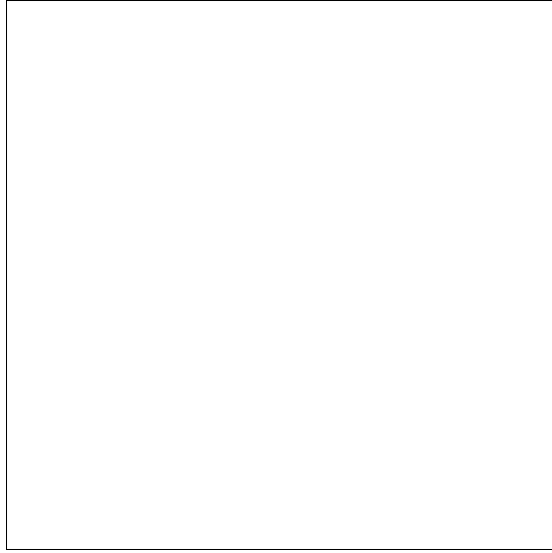
Odongót és Apiyót az apukájuk akkor ébresztette fel, amikor már a faluba értek. A nagymamájuk, Nyar-Kanyadát egy fa alatti matracon pihent. Nyar-Kanyada Luo nyelven azt jelenti, hogy "a kanyadai nép lánya". Erős és gyönyörű asszony volt.

Amikor az apukájuk megérkezett, hogy elvigye őket, a gyerekek nem akartak elmenni. Kérlelték a nagymamát, hogy menjen velük a városba. "Én már túl öreg vagyok a városhoz. Itt fogok rátok várni, amikor legközelebb a falumba jöttök" - mondta mosolyogva.

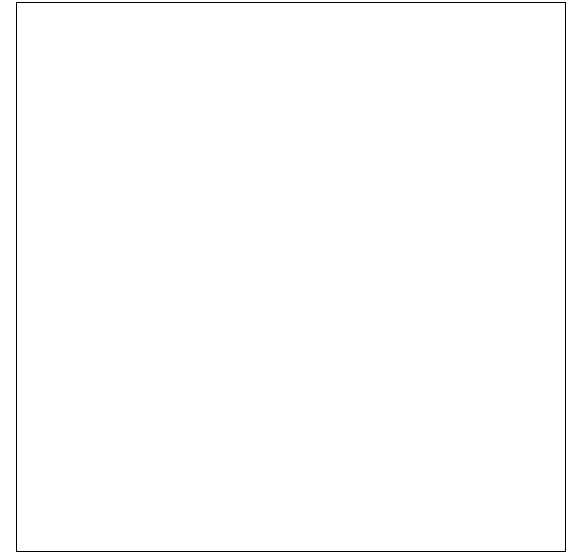
Nyar-kanyada behívtá őket a házba,
boldogan táncolt és énekelte körülöttük. Az
unokái alig várták, hogy odaadják neki az
ajándékokat, amiket hoztak. "Elször az
enyémét nyisd ki!" - mondta Ondogo.
"Nem, elször az enyémét!" - mondta
Apiyo.

De hamarosan vége lett a szünetnek és a
gyerekeknek vissza kellett menni a
városba. Nyar-kanyada Odongónak egy
sapkát, Apiyónak pedig egy pulóvert adott
ajándékba. Az útra ételt pakolt nekik.

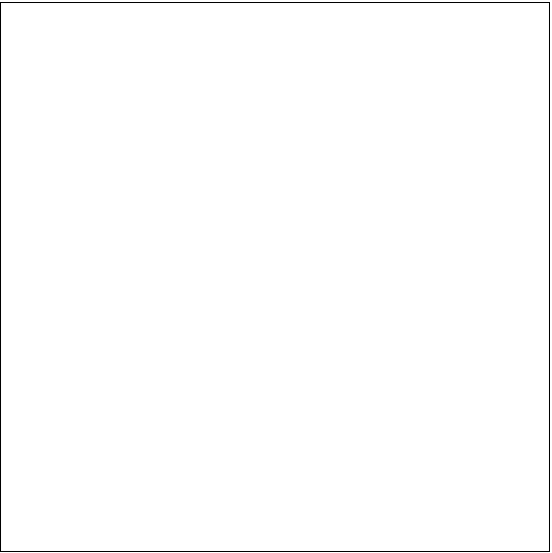

Miután kibontotta az ajándékokat, Nyar-Kanyada hagyományos módon megáldotta unokáit.

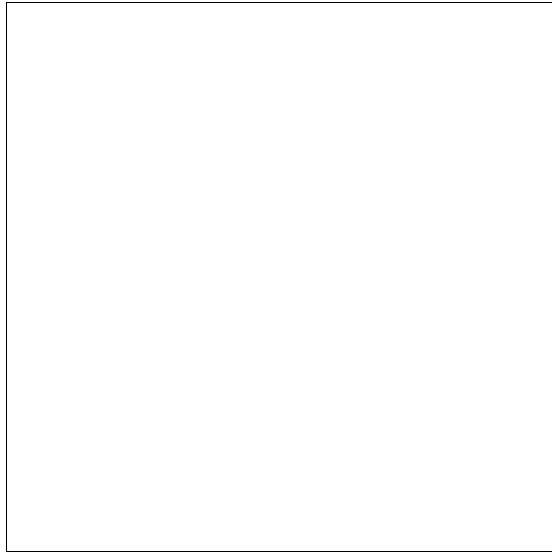

Nap végén együtt teáztak és segítettek a nagymamának megszámolni a pénzt, amit kerestek.

Azután Odongo és Apiyo kimentek a kertbe. Lepkéket és madarakat kergettek.

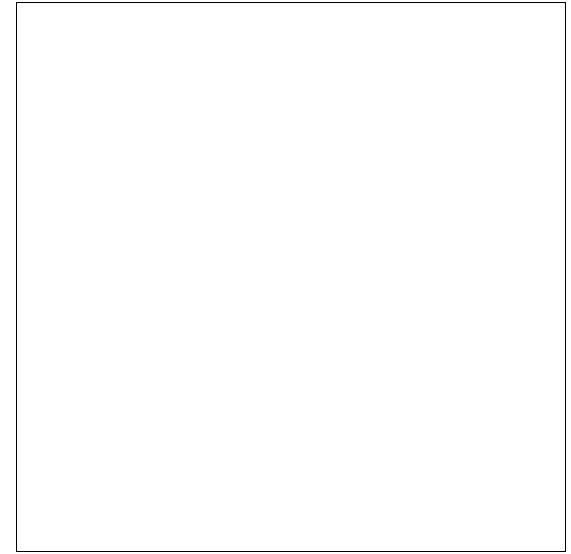

Egy másik nap a gyerekek és a nagymama elmentek a piacra. A nagymamának volt egy standja, ahol zöldséget, cukrot és szappant árult. Apiyo szerette a vevőknek megmondani az árakat. Odongo pedig a csomagolásban segített.

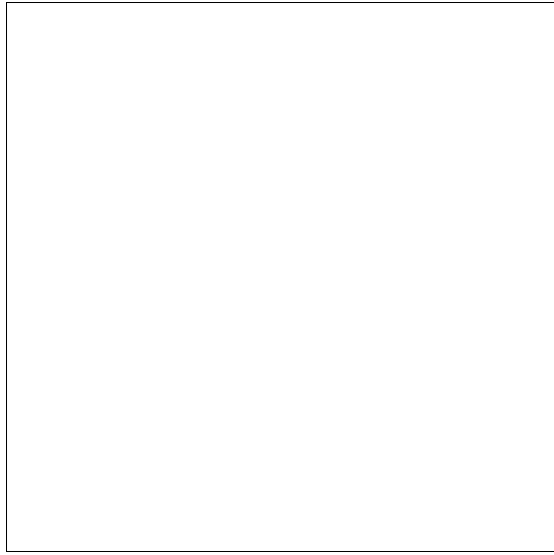

Fára másztak és a tóban pancsoltak.

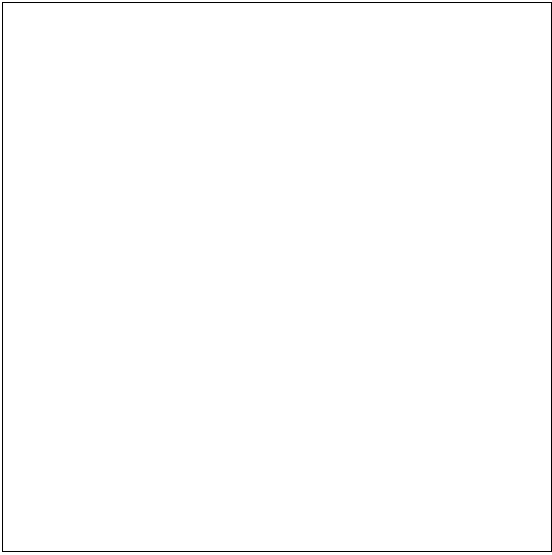
Egy reggel Odongo elvitte a nagymama teheneit legelni. A tehének berohantak a szomszéd tanyájára. A gazda nagyon haragudott Odongóra. Azzal fenyegette, hogy megtartja a teheneket, mert megették a növényeit. Ettől kezdve a fiú nagyon figyelt rá, hogy a tehének ne kerüljenek újra bajba.

Nyar-kanyada megtanította nekik, hogyan készül a pörkölt puliszkával és a sült hal kökuszos rizzsel.

14

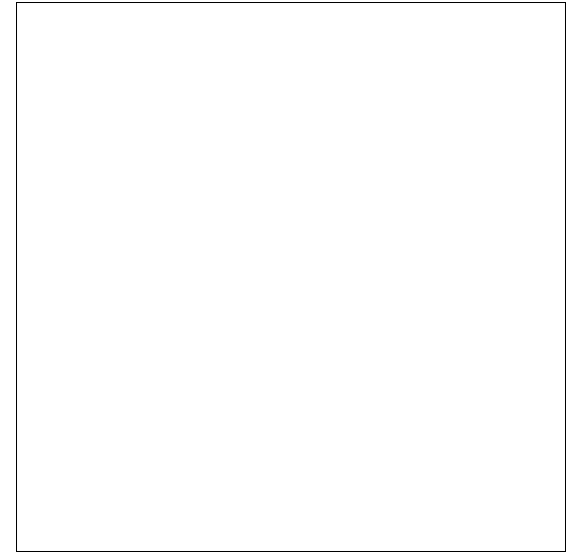
Amikor besötétedett, hazamentek vacsorára. Elaludtak, mielőtt befejezték volna a vacsorát.

11

Másnap az apukájuk visszament a városba,
így Nyar-Kanyadával egyedül maradtak.

Odongo és Apiyo segítettek a
nagymamájuknak a ház körüli munkákban.
Hoztak vizet és tűzifát. Összeszedték a
tojást a tyúkoktól és bevitték a zöldséget a
kertből.